

Brett engasjement

Artikkeltags

Foto: Jo E. Brenden

Av Jo Espen Brenden

Publisert:08. januar 2010, kl. 01:00

Artikkelen er over 8 år gammel

– Brettsport har engasjert, aktivisert og vært med på å holde ungdom borte fra destruktive aktiviteter, sier Pieter Hulleman, som samlet inn 250.000 kroner via prosjektet Skateistan.

DEL

– Det har blitt gjort mye bra for "kidsa" på Hamar fra politikernes side som garantert har betalt seg mange ganger, sier gammelskateren Pieter Hulleman entusiastisk.
– Politikerne i Hamar har hatt en dialog med folk fra skatemiljøet, handlet og tilbudt ungdommen muligheter til å drive sporten sin i stedet for bare å prate. Det er ikke

dermed sagt at dette bør være en sovepute. Man trenger hele tiden å oppdatere hva man gjør, som man oppdaterer pc-en sin.

42-åringen regnes som en av de første på Hamar som skatet rundt i gatene, og som regnes som en nestor innas i skatemiljøet i byen.

– Er vi en skateby, altså?

– I Norge er det tre byer som forbindes med brettidrett: Oslo, Stavanger og Hamar.

– Koigen-området er jo bare superfett. Vi har 3–4 store skate- og/eller snowboardbutikker som har godt rykte langt utenfor Hamar og det finnes store importfirmaer representert i byen gjennom blant annet Planet Snow, Burton og Swag.

Hamarsingen og skofirmaet Ipath har i år samlet inn 250.000 kroner til prosjektet Skateistan, som hadde som mål å bygge en skateskole og skatepark i Kabul.

– Jeg får kombinert hobby, jobb og veldedighet, sier Hulleman.

Blanke skateboards ble omgjort til kunst av en rekke norske kjente kunstnere og auksjonert bort.

– Kunstnerne stilte velvillig opp. Vi hadde navn som Gard Gardar Einarsson, Mikkel McAliden, Pia Myrvold, Ida Ekblad og Børre Sæthre som bidragsytere. Brettet til Mathias Faldbakken var helt rått, og dro inn mest penger.

Han mener skateboard vil lette forholdene i Afghanistan:

– Vi ser for eksempel at jentene i Kabul oppsøker og bruker parken. Prosjektet har også vakt oppsikt i internasjonale medier.

– Håpet er at ved å bruke ressurser i kriserammede land, bygger man bruer mellom ulike folkeslag og religiøse retninger. Dette kan på sikt være med på å stabilisere og bedre forholdene i landet.

Pieters skateentusiasme startet i 1977. Da var han på ferie i Holland sammen med sin nederlandske far.

– Jeg husker fortsatt at far kjøpte det første brettet til meg. I Norge var rullebrett forbudt, det fantes ikke å få tak i og bare å få holde i brettet for første gang var en opplevelse som jeg aldri skulle glemme, erindrer han.

Han vakte oppsikt i bybildet i Hamar der han skatet rundt på brettet.

– I 1984 begynte ting å skje teknologisk med rullebrettene. Selve brettet, hjulene, hjulopphengene (trucks) hadde fått en ny standard og man kunne dra på skikkelig med skateboardet. Folk som Mike McGill hadde begynt å ta saltoer og skatere som Chrisian Hosoi gjorde 3-4 meter høye hopp i rampen. Streetskating begynte for alvor å ta seg opp. Da fikk jeg et ekte Santa Cruz-brett, som var noe av det råeste jeg hadde sett. Modell: Rob Roskopp pro.

I hagen til forfatteren Faldbakkens sønner ble det bygget en ramp, som samlet det lille skatemiljøet i Hamar.

– Kameratene mine og jeg så rampen og bestemte oss for å bygge en selv. Etter mye om og men fikk vi satt opp en vertramp på Hullemanstallen.

– Rullebrett ble tillatt i Norge først i 1989, men da hadde vi jo skatet i mange år. Også hadde fascinasjonen for snøbrett blitt vekket, og jeg hadde blitt en del av det lokale laget Rasta Suecide Snowboard Team, sier Pieter og ler:

– Det var morsomme år med mye reising rundt i Europa på forskjellige internasjonale snowboardrenn.

Han husker miljøet rundt den legendariske butikken Scatecorner:

– Der kunne vi skate i en miniramp innendørs. Også innendørsrampen på Ridabu samlet mange folk på den tiden.

Under 90-årene vokste Hamar som skateby.

– Vi fikk Hamar Open, som tiltrakk seg store amerikanske proffer.

– Så Hamar ble tidlig brettby?

– Ja. Mens Hamar bygget opp rykte som idrettsby allerede på 50-årene, framfor alt som skøyteby, så ble 90-tallet en oppblomstring for brettidretten i byen. Og når man sammenligner skøyter med snowboard og/eller skateboard, er det jo ikke tvil om hvilke idretter som er størst på verdensbasis! I Brasil er skateboard den nest største idretten etter fotball. Og i San Diego i USA har man bygget opp over 50 enorme skateanlegg spredt over hele byen.

Derfor mener han at Hamar må fortsette å satse på brett:

– Skateboard, snowboard og wakeboard er vekstnæringer.

– Hvorfor skal vi satse på brett på Hedmarken?

– Hamar har en strategisk beliggenhet. Byen ligger nære kjente snowboarddestinasjoner som Trysil, Kvitfjell, Hafjell, Skeikampen og Hafjell. Og vi har gode anlegg i nærområdet vårt gjennom Sjusjøen, Budor og Lierberget.

Visjonen til Pieter er todelt:

– Jeg ønsker at politikerne i Hamar bygger en innendørshall, slik at man får muligheten til å drive med brett året rundt. Og, man må bygge en kabelbane for wakeboard på Mjøsa. Få tak i en investor, bygg kabelbanen og det vil være en investering som vil gi avkastning fra første år. Til slutt, klin til med en kunstig bølge i Ankerskogen! Det vil være langt mer lønnsomt enn å bare satse videre på nok et badeland, sier Pieter, og legger til:

– Hamar ligger så perfekt til geografisk. Det er en naturlig stoppested når man er på reise gjennom Norge. Vis meg den utøveren som ikke ville ha stoppet i Hamar om en visste at her fant man en rå bølge inne i Ankerskogen, mulighet for å drive med wakeboard på Mjøsa eller skate på Koigen eller inne en flott innendørshall. Det er turistmagnet, det. Brettbyen Hamar!

Pieter vil ha politikerne med på laget:

– De har vist seg å være handlekraftige før. Ikke feig ut nå! Fortsett å satse på brett. Det gir turisme og verdiskapning for lokalsamfunnet, samtidig som at Hamar blir et kult sted å vokse opp i for de kommende generasjoner.

Hulleman har en annen idé:

– En seksstjernes actionevent inne i og utenfor Vikingskipet – en gigantisk brettfestival. Se for deg: Masse ungdom, brett i alle former, yrende liv og aktivitet, og – på midten av skipet – kjente band som spiller fet musikk!

Hulleman legger ikke skjul på at valget mellom snøbrett og rullebrett for han er enkelt:

– Mulighetene for triks er større på skateboard, og jeg synes nok at de flinkeste skateboarderne tar tricks som går uten på all annen idrett.

– Men: Utålmodighet straffer seg. Det er noe i uttrykket om at man må lære å kripe før man kan gå, sier han.

Selv har han en skadeliste som er lang:

– Den drøyeste skaden jeg har fått var et fall som resulterte i over 30 brudd i ansiktet og hodet. Det skjedde i Hemsedal i 1994.

I 1990 hadde Pieter startet på økonomiutdanning i Vancouver Canada. Akkurat da eksploderte interessen rundt snowboard:

– Jeg jeg var hypp på å begynne å selge merket K2 i Norge men på K2-eide Madshus var de skeptiske til å ansette meg fordi snowboard som var helt nytt for dem. Jeg kontaktet arbeidskontoret i Ringsaker, som var villige til å bidra til å gi meg

litt lønn og K2 i USA betalte en andel. Selv om jeg nok skilte meg ut med langt hår og så litt rar ut, sier Pieter og ler.

Salget gikk etter hvert over all forventning og er i dag en viktig del av Madshus sin omsetning i Norge.

– Jeg jobbet også for et actionsport- og markedsførings- og event firma fra 1997 til 2001. Vi gjorde kun snowboard-, skateboard- og surf-relaterte events over hele Norge, og hadde kunder som Nokia, NetCom, Nintendo, Diplom-Is også videre. Siden da har Pieter jobbet med utstyr for brettmiljøet under mange merkevarenavn.

Miljøvern er viktig for 42-åringen:

– Da jeg ble ansatt av K2 på nytt i 2001 så ville jeg finne ut hvordan vi kunne lage et mest mulig miljøvennlig hightechbrett. Under merkevare navnet Rhythm skateboards startet vi å produsere brettene. Etter hvert fikk vi bra tilbakemeldinger fra proffe skatere og vant blant annet teststedet Boardstesting.coms 2003-test som det beste skateboardet i verden. Det gikk an å drive business og være miljøbevisst!

I dag jobber Pieter med salg og markedsføring hos skoprodusenten Ipath.

– Ipath lager miljøvennlige sko og bruker hamp og resirkulerte materialer i produksjonen. Skoene lages av industrihamp. Hamp er noe av det mest slitesterke råmaterialet som finnes. Hamp har vært dyrket i århundrer i Norge som råmateriale for tauverk til båter med mer.

– Da jeg jobbet med å produktutvikle brettene på Madshus tok jeg brettet rett fra pressa og ga dem til gode Hamar skatere som testet dem ut på Koigen og kom med tilbakemeldinger til oss som vi rettet oss etter. Kreativitet innovasjon og progressivitet er ting som lønner seg å satse på.

– Norges største merkevare er ren natur, og det begynner å bli mangelvare i andre deler av verden. Jeg ville ha tenk utenfor boksen om jeg skulle starte noe på Hamar i dag. Hva har Hamar som kan brukes i en framtidig næringsvei? Hva med å lage brett/klær med miljøvennlig høyteknologi?

– Men mottoet må være at når naturen er kul mot oss og gir oss så mange vanvittig bra opplevelser, så må jammen vi mennesker klare være kule mot naturen.

<https://www.ostlendingen.no/hamar-dagblad/brett-engasjement/s/2-2.2757-1.3948847>